

[Bodil Boserup]

ulejlighed at stemme, uanset om de når op på 25 pct. Der er jo ikke noget at frygte. Kommunalbestyrelser styrer i dag særdeles kraftigt ved at vedtage undervisningsplan og lærertimeforbrug, og det ændres der jo intet ved. Det er styrelsen i det daglige af disse af kommunalbestyrelsen vedtagne ting, der lægges ud i skolenævnet, og det er her, man styrker forældrene.

Man må græmmes, hvis man virkelig kan mene, at en kraftig medvirken af de forældre, der gør sig den ulejlighed at stemme, kan være til skade for skolen og skal afløses af det næste repræsentative organ. Den, der modsætter sig tanken om forældrenes styrelse af den enkelte skole, må enten mene, at forældrene hverken kan eller vil slås for deres børns tarv, eller at de vil misbruge børnenes skole til anden virksomhed end lige akkurat undervisning, og begge dele er fornærmende såvel over for de 22 pct., der stemmer, som over for dem, der ikke stemmer. I SF har vi den opfattelse, at forældrene er skolens strengeste kritikere, men også dens bedste forsvarere.

Vi støtter primært dette forslag med dets mærkelige guirlander – som vi som sagt ikke skal komme ind på her – fordi vi derved giver forældrene de muligheder for styrelsen af deres børns skole, som vi mener de har krav på, og som vi i øvrigt regner med bliver til gavn for skolen.

Freddy Madsen (DKP):

Da forslaget var til behandling i foråret, gav jeg udtryk for tilfredshed med den metode, som ministeren havde valgt, nemlig at lægge forslaget frem i sidste samling og give tid til overvejelse og til diskussion, for at vi kunne få en udformning, som var den bedst mulige. Jeg kan ikke dele hr. Wissings opfattelse, at så var det hele jo forgæves, fordi der ikke kom den omfattende diskussion, man havde ventet. Det kan i hvert fald ikke være ministerens ansvar, men må nok være vi andres ansvar, fordi vi ikke i tilstrækkelig grad har bidraget til den debat, der faktisk skulle i gang.

Jeg må sige, at fra vor side har vi benyttet tiden til grundigt at overveje og diskutere disse problemer. Vi har studeret ministerens forslag, og som jeg gav udtryk for, sidst det var til behandling, finder vi nok, at der er

fremskridt i det, men vi finder det ikke fuldt tilfredsstillende på så mange punkter, at vi ikke har ment, at det kunne lade sig gøre, blot ved at stille ændringsforslag til ministerens forslag, at få et helhedsbillede ud af det. Derfor har vores overvejelser ført til, at vi i denne samling fremsætter vores eget forslag til en ny skolestyrelseslov, der følger de retningslinjer, som jeg trak op sidst.

Desværre har det ikke kunnet lade sig gøre af tekniske grunde at få dette forslag frem, så det kunne komme til behandling sammen med ministerens forslag, som vi diskuterer i dag – det er måske ikke alene tekniske grunde, hvad ved jeg – men det havde under alle omstændigheder været nyttigt, fordi vi så kunne have fået debatten på et lidt mere bredt grundlag. Det håber jeg imidlertid at vi kan få, også når vores forslag kommer til behandling. Under alle omstændigheder vil det være nyttigt, at vi i udvalget får et lidt mere bredt spektrum at tage stilling til.

Må jeg så sige om den debat, som er foregået her i dag, og om nogle enkelte ting, at jeg synes, det er interessant for en gangs skyld at konstatere, at vi i hvert fald på et enkelt punkt er enige med partiet venstre, nemlig når venstres repræsentant siger, at der må gives øgede beføjelser til skolenævnene. Men når det er sagt, så tror jeg også, at enigheden hører op, fordi forudsætningen for vores vedkommende må være, at skolenævnene får en anden sammensætning, end de har i dag, et andet grundlag.

Jeg tror også, der er uenighed, når det drejer sig om omfanget af den decentralisering, der skal finde sted, idet vi ikke er tilhængere af, at skolekommissionen skal nedlægges, men nok er tilhængere af, at også den skal have en anden sammensætning. På denne måde kan vi få en vekselvirkning imellem skolenævnene, kommunalbestyrelserne og skolekommissionerne, hvad der til syvende og sidst skal føre frem til det, som jeg synes også er gået igennem debatten, at brugerne af skolen, nemlig forældrene, at lærerne og så det, der måske er noget kontroversielt i, men i hvert fald for os er afgørende, eleverne, skal være de støttepiller, der på disse områder skal præge ledelsen af folkeskolen.

Det er det, som vi har arbejdet med i vores forslag. Jeg skal ikke trætte yderligere med det, fordi det vil være rimeligt, at medlemmerne får lejlighed til nærmere at studere